

पुष्टिः पुष्टिहेतुः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणाश्चैवं ब्राह्मणस्वरूपस्यानर्देवतासमूहः यावत्तद्विदेवतास्ताः सर्वावेदविदिब्राह्मणे बसन्तीति श्रुत्यर्थ उक्तः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अन्येनपथा ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

वृषादार्भिरुवाच प्रतिग्रहस्तारयतिपुष्टिर्वै प्रतिगृह्यतां ॥ मयियद्विद्यते वित्तं तद्वृणुध्वंतपोयनाः ॥ ३० ॥ त्रियोहिमे ब्राह्मणो याच्यमानो दद्यामहं वोश्वतरीसहस्रं ॥ एकैकशः सदृषाः संप्रसूताः सर्वेषां वैशीघ्रगाः श्वेतरोमाः ॥ ३१ ॥ कुलं भराननदुहः शतं शतानधुर्यान् श्वेतान् सर्वशोहं ददामि ॥ पष्ठाहीनापीवराणां च तावदश्यागृह्यो धेनवः सुव्रताश्च ॥ ३२ ॥ वरान् ग्रामान् ब्रीहिरसंयवांश्चरत्नंचान्यदुल्लभं किं ददानि ॥ नास्मिन्नभक्ष्यभावे मवं कुरुध्वं पुष्ट्यर्थवः किं प्रयच्छाम्यहं वै ॥ ३३ ॥ ऋषय ऊचुः राजन् प्रतिग्रहो राज्ञां मध्वास्वादो विषोपमः ॥ तज्जानमानः कस्मात्वं कुरुषेनः प्रलोभनं ॥ ३४ ॥ क्षेत्रं हि देवतमिदं ब्राह्मणान्समुपाश्रितं ॥ अमलोत्थेष तपसा प्रीतः प्रीणाति देवताः ॥ ३५ ॥ अङ्गापीहतपो जातु ब्राह्मणस्योपजायते ॥ तद्वाव इव निर्दद्यात्प्राप्नोति राजप्रतिग्रहः ॥ ३६ ॥ कुशलं सहदानेन राजन् सुसदातव ॥ आर्थिभ्यो दीयतां सर्वमित्युक्त्वा न्येन ते ययुः ॥ ३७ ॥ अपक्वे मे वत्समांसमभूत्तेषां महात्मनां ॥ अथ हित्वा ययुः सर्वे वनमाहारकांक्षिणः ॥ ३८ ॥ ततः प्रचोदिताराज्ञा वनंगत्वा स्यमं त्रिणः ॥ प्रचीयो दुंबराणि स्मदातुं तेषां प्रचक्रिरे ॥ ३९ ॥ उदुंबराण्यथान्यानि हेमगर्भाण्युपाहरन् ॥ भृत्यास्तेषां ततस्तानि प्रग्राहितुमुपाद्रवन् ॥ ४० ॥ गुरुणीति विदित्वाथ नग्राह्याण्यत्रिब्रवीत् ॥ नस्महे मंदविज्ञानानस्महे मंदबुद्धयः ॥ ४१ ॥ हेमानीमानि जानीमः प्रतिबुद्धाः स्मजागृम ॥ इह ह्येतदुपादत्तं प्रेत्य स्यात्कटुकोदयं ॥ अप्रतिग्राह्यमेवैतत्प्रेत्येह च सुखेप्सुना ॥ ४२ ॥ वसिष्ठ उवाच शतेन निष्कगणितं सहस्रेण च संमितं ॥ तथा बहु प्रतीच्छन्वै पापिष्ठां पतते गतिं ॥ ४३ ॥ कस्य पउवाच यत्पृथिव्यां ब्रीहियं वं हिरण्यं पशवस्त्रियः ॥ सर्वतन्नालमेकस्य तस्माद्दिदाच्छमंचरेत् ॥ ४४ ॥ भरद्वाज उवाच उत्पन्नस्य रुरोः शृंगं वर्धमानस्य वर्धते ॥ प्रार्थना पुरुषस्येव तस्य मात्रान विद्यते ॥ ४५ ॥ गौतम उवाच न तल्लोके द्रव्यमस्ति यल्लोकं प्रति पूरयेत् ॥ समुद्रकल्पः पुरुषो न कदाचन पूर्यते ॥ ४६ ॥ विश्वामित्र उवाच कामं कामयमानस्य यदा कामः स चृध्यते ॥ अथैनमपरः कामस्तृष्णा विध्यति बाणवत् ॥ ४७ ॥ जमदग्निरुवाच प्रतिग्रहे संयमो वै तपो धारयते ध्रुवं ॥ तद्भनं ब्राह्मणस्येह लुभ्यमानस्य विसर्जेत् ॥ ४८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ नस्महे नस्मः अस्ते सर्षपलक्ष् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रतीच्छन् प्रतिगृह्णन् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ तस्य त्वाभस्तु स्वस्य मात्रा इयता ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ कामस्तृष्णास्त्रयः ॥ ४७ ॥ तद्भनं तपो धनम् ॥ ४८ ॥